

Tonåren

En pojke ensam på skolgården står, hans kläder är nötta och han har smutsigt hår. Han har inte duschat på flera dar och man kan känna en unken stank. Plötsligt kommer några killar fram och börjar snacka med honom.

De säger att han ska ge dem pegar för annars får han stryk. Den fattige lille pojken blir slagen av de stora killarna.

Men han gråter inte. Fastän hans små tunna armar nästan går av så ger han inte ifrån sig ett enda litet ljud. Han är van att bli slagen och straffad.

Det brukar kallas mobbning.

Det sitter en tjej i sitt rum. Hon sitter och gråter. Hon håller handen runt ett rakblad och man kan ana vad hon tänker göra. Hon för rakbladet närmare den tunna handleden och trycker den mot skinnet.

Hennes gråtande upphör. Hon blir lugn och börjar andas normalt.

Det rinner blod längs armen men hon bryr sig inte om att ta bort det. Hon tycker det är vackert, som konst av eget material.

Hon är olycklig för något men istället för att stötta henne så sviker kompisarna och kallar henne fjortis.

Det finns en tjej som verkar ha det bra.

Hennes föräldrar har mycket pengar, hon är rik snygg och smal.

Men det ingen vet är att hon gömmer sig under sitt skal. Hon är bara en skugga av sitt eget jag. Det är det yttre som har tagit över. Hon vill och borde vara lycklig och förstår inte varför hon måste kräkas efter varje måltid och skära sig varje dag. Hon börjar kräkas mer och mer och hennes skärsår blir bara djupare. Varför är det ingen som ser hennes rop på hjälp?

Jo för att alla bara ser det yttre och den hon tror sig vara.

Öppna dina ögon för tonårsvärlden...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emmahelatiden med Poeter.se id #16862 innehar upphovsrätten